

עפ"ג 127/04/14 - הבטאמו בלאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 יולי 2014

עפ"ג 127-04-14 בלאי נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד - נשיא כב' השופט אברהם יעקב -
סג"נ כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

הבטאמו בלאי

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובאת כוחו עו"ד אורית חיון

ב"כ המשיבה עו"ד מיקי פורן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, נאשם 2 בת"פ 5010-03-12 (בימ"ש השלום בראשל"צ) הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה כדי לגנוב בצוותא וגניבה בצוותא שביצע יחד עם אחרים מנהג מונית וכן הורשע על פי הודאתו בעבירות של היזק לרכוש במזיד, העלבת שוטר ותקיפת שוטר כאשר שלושה חודשים קודם לאירוע הנ"ל הגיע לתחנת משטרה כדי להתלונן, ובהיותו בגילופין, כפי שהיה באירוע העיקרי, צעק והשתולל בעמדת היומן, ניפץ את זכוכית דלת הכניסה, העליב את השוטר בכך שאמר לו "אתה מניאק שוטר רוסי בן זונה, אתה שונא אתיופים", ואחז בחולצתו וקרע את חולצתו של שוטר אחר.

המערער נידון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות והשלים ביצוען, ל-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך 2,500 ₪ ולתשלום פיצוי לנהג המונית בסך 1,000 ₪.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וב"כ המערער טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא התייחס למערער כאל "בגיר-צעיר" ולא קיבל את המלצת שירות המבחן בעקבות הליך טיפולי מוצלח שעבר

המערער ולא נמנע מהרשעתו.

ב"כ המערער טוענת כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא מוטים לחומרה שכן המערער לא דומיננטי בעבירות כלפי נהג המונית, אשר לא קדם להם תכנון מוקדם שכן המערער וחבריו היו שתויים, התווכחו עם נהג המונית על מחיר הנסיעה והדבר הביא לביצוע העבירות נושא האישום העיקרי.

ב"כ המערער טוענת כי אמנם המערער גויס לצה"ל, אך הדבר עלה לו במאמצים והרשעתו עלולה לפגוע בו בהמשך דרכו.

ב"כ המשיבה מתנגד לביטול הרשעתו של המערער ומצביע על חומרת התנהגותו נושא שני האישומים.

ב"כ המשיבה מצביע על האמור בתסקיר המבחן הראשון לפיו המערער לא לוקח אחריות על מעשיו אלא מן הפה אל החוץ וללא כוונה כנה.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא ובהחלטתו להרשיע את המערער, חרף המלצת שירות המבחן שלא לעשות כן, מעלה כי מתחם הענישה שקבע לגבי התנהגותו של המערער נושא האישום הראשון הוא מתחם מוצדק שמתחשב בכלל האירוע ובחלקו של המערער באותו אירוע.

אף אנו סבורים כי המערער, יחד עם אחרים, פגע בגופו ובשלומו של נהג המונית בכך שהיכו וירקו עליו וכך פגע גם בשוטרים שאותם העליב ובהם פגע נושא האישום הנוסף.

בית משפט קמא לא התעלם מהאמור בתסקירי המבחן שהוגשו לגבי המערער, במיוחד מתסקיר המבחן הראשון שלפיו לא נטל המערער אחריות מלאה על מעשיו וטשטש אותם.

בית משפט קמא גם לא התעלם מההליך הטיפולי שעבר המערער בכל הקשור לגמילה מאלכוהול אך אין בו כדי לנקוט בצעד החריג, גם כאשר מדובר במערער צעיר כמו המערער בפנינו, של אי הרשעה שכן נסיבות האירועים נושא הרשעתו של המערער אינן מצדיקות את אי הרשעתו וכך גם לא הוכיח המערער בפני בית משפט קמא, ובמיוחד בפנינו לאחר שגויס לצה"ל, כי הרשעתו פגעה בשיקומו.

איננו מתעלמים מהלכות בית המשפט העליון כאשר מדובר ב"בגירים-צעירים" אך אין באלה כדי להצדיק את ביטול הרשעתו של המערער נוכח חומרת התנהגותו בכל אחד מהמקרים נושא הרשעתו ובהצטרף שניהם לאחד המעידים על התנהגות בריזנית מצידו, בהיותו בגילופין.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ח' תמוז
תשע"ד, 06/07/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, שופט, אב"ד
נשיא

אברהם יעקב, שופט
סג"נ

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט